

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

Toneelfonds J. JANSSENS * Antwerpen

1991

(N° 1924)

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste 4 tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel 4

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aankoopbewijs. Dit bewijs moet samen met een aanvraagkaart waarop plaats en datum(s) van opvoering werden ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gecopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A. "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

Wettelijk Depot D/1991/220/39
ISBN 90-385-0107-2

© 1991 Toneelfonds J. Janssens/Martin Bergmeijer

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotocopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES (2 D - 2 H)

Mirjam

Leo

Mieke

Karel

EERSTE SCENE

(Modern ingerichte kamer met werkhoeek, waarin o.a. poppen worden gemaakt. Diverse zelfgemaakte poppen zichtbaar.

Mirjam zit aan de werktafel. Muziek van Brel o.a. "Mon enfance" en "On n'oublie rien" uit kassetterekorder.

Ze sorteert uit een oude schoenendoos brieven en foto's.

Brieven gaan op een stapeltje met elastiekje erom. Foto's gaan in een nieuw foto-album.)

MIRJAM: *(leest van de achterkant van foto) Amsterdam juni 1960...*

(kijkt naar voorkant, lacht, doet foto in album. Pakt volgende foto) Ardennen 1958... (houdt foto goed in het licht) Hier is ze toch precies Mieke. Hoe komt hij erbij, dat ik sprekend... nee, ze is het precies... misschien dat mijn haar een beetje lijkt... vijftientig jaar... on s'habitué, c'est tout... je vergeet 't nooit.

(probeert de woorden) Ma-ma... mamma... mammi... mams... ma... moeder... moedertje... (sluit ogen) Alleen je huid voel ik nog... je zachte haar. (stilt, ogen open) Je stem ben ik kwijt... (doet foto in album, pakt een brief, kijkt er even in en doet die bij de stapel, ondertussen) Ik heb je gemist, moedertjelief, nog altijd... vader ook... ja... zeker... vader. (pakt foto's en doet ze in het album)

Hij zat zo vaak in deze doos te kijken. Wilde 't niet weten voor ons. 'k Heb hem meerder keren betrappt, dat hij je brieven aan 't lezen was, hardop. Deze stond onder zijn bed. Heeft er al die jaren gestaan. Wij mochten de slaapkamer ook niet schoonmaken. Geen sprake van... "dat doe ik zelf". Jij hing levensgroot aan de muur naast de spiegel. (stilt) Ik was de laatste jaren even oud als jij. (glimlacht) Net een zus, die geëmigreerd was. (pakt foto) ... winter 1960...

DONKERSLAG

TWEEDE SCENE

(Kassetterekorder speelt piano muziek van E. Satie)

LEO: Waarom laat je me toch niet rustig lezen? Al twee maanden loop je maar heen en weer. *(stilte)* En zeker als ik een boek pak. *(stilte)* Wat kijk je nou?

't Is toch niet de eerste keer...

MIRJAM: *(kijkt hem lacherig aan)* Ik ben een open boek... voor de goede lezer...

LEO: Nou, wat dat betreft voel ik me dan behoorlijk analfabeet.

Eh, misschien lees ik daarom wel zo graag... op zijn tijd. En aangezien ze er nog niet zijn, wilde ik nu... *(stilte)*

Kom toch eens tot rust, Mirjam. Je vader zou... waarom ga je niet gewoon aan de slag...

MIRJAM: Hou op over dat gepruts aan poppen. 't Lukt niet meer... sinds vader dood is. Dat weet je... *(stilte)*

Fijn dat Mieke en Karel komen. Zullen we Parijs voorstellen?

(stilte, geen reactie, verwijtend)

Kruip jij maar in je boeken... en anders kan je nog altijd bellen met god weet wie...

LEO: Bellen???? Kan je daar ook al niet meer tegen... Jezus nog aan toe... Moet ik van alles verantwoording afleggen?????

Eigenlijk ben ik..... , ik zou je in je sop moeten laten gaarkoken.

Mezelf moeten terugtrekken op een kamer apart, barstensvol boeken, een driedubbeldikke telefoonkabel er naar toe trekken met stalen omhulsel, zodat je hem niet kan doorsnijden, lekker achterover gaan liggen en uren lullen met wie IK WIL.

MIRJAM: Waarom zou een mens praten met iemand die ze niet ziet zitten. Waarom.... *(voor zichzelf)* ... praat ik nog steeds met jou... ??

LEO: "Au" roepen als je door een hond gebeten bent, wil je toch geen praten noemen, hè...

MIRJAM: Hoezo... nee, het grommen van de hond wel zeker... *(stilte)*

Weet jij trouwens dat honden die bijten, dat eigenlijk alleen maar uit angst doen.

Vaak zijn het beesten die hun jeugd gepest zijn tot en met... mijn vader... mijn vader wist goed met honden om te gaan... ze luisterden

altijd naar hem... hij leerde ze de gekste kunstjes... Hij liet altijd eerst...

LEO: Hou toch op met die onzin... je vergeet de lip van je neefje... hoe die in flarden hing...

MIRJAM: Gebeurde omdat ie te dichtbij kwam terwijl dat beest stond te eten.

Gek hè dat honden daar zo gevoelig voor zijn bij vreemden. Ik vind het lieve dieren. Zullen we een hond...

LEO: Hè ja, laten we een hond... kan je d'r in ieder geval tegen aan praten. Als ie wil bijten tenminste...

MIRJAM: *(zwijgt, gaat zitten)*

LEO: *(gaat naast haar zitten, probeert haar te strelen, zij pakt zijn hand en duwt die weg... stilte... hij streelt haar weer, zij weert af, zij schuift weg, hij schuift bij, pakt haar beet, probeert haar te zoenen, zij weert steeds heftiger af met afgewend hoofd, stompt met haar elleboog van zich af tegen zijn borst)*

(springt op, schreeuwt) Au... verdomme... stomme trut... met jou valt ook niks... (ramt de muziek uit, loopt kamer uit)

MIRJAM: *(stilte... kijkt hem na... staat op... kijkt in de spiegel... glimlacht zichzelf toe... lacht hardop)*

Woef... woef... woefoefoef... *(lacht weer en schenkt zichzelf in, kijkt naar buiten)*

(smalend overdreven) Ik hou van je, ik hou van je, hou van je, van jou... (mimet met haar lippen overdreven: "ik hou van je" naar buiten)

... van jou hield ik als van geen ander. *(zoent de ruit)*

(pakt haar tasje, maakt zichzelf op)

Waarom zijn we niet een lang weekend weggegaan?

Had Mieke ook vast leuk gevonden. *(stilte) Weggaan...*

Net of ik een ander mens word. *(stilte...)*

Jammer dat vader er altijd iets op tegen had... 't Leek wel of hij 't niet kon hebben dat ik me ergens op verheugde.

(loopt naar de spiegel en bekijkt het resultaat)

Mocht er niet te mooi uitzien van hem.

(loopt naar het raam)

(stilte... kijkt naar buiten... tekent met opmaakstift een hart op de ruit... glimlacht... zoent 't hart overdreven)